

[Glønborg]

ter med. Det ser vi gerne på, men vi tror ikke på, at der er mulighed for nogen lettelse af indkomstskatterne nu; vi må leve med det, vi har.

Derimod vil vi gerne være med til – for jeg tror, det vil være rigtigt – at se på et spørgsmål som formueskatten. Der har været en kraftig diskussion om det spørgsmål i den sidste tid. Og det er jo en kendsgerning, at formueskatten desværre har en negativ virkning på antallet af danske arbejdspladser. Vi har set det fremført med megen tyngde af erhvervsfolk, at man oplever, at mange, som har været initiativtagere og har været drivkræfter i ledelsen af danske virksomheder og har skaffet sig en indtægt ved det, som de ikke har brugt fuldt ud, men har gemt noget af, faktisk oplever, at de på grund af den høje formueskat må aflevere langt over 100 pct., måske helt op til 200 pct., af deres indkomst. Så er det vel forståeligt, at nogle af dem falder for fristelsen til at rejse til udlandet og slå sig ned dér, og dermed taber vi både erhvervsinitiativ og indtægter.

Vi vil gerne være med til at se på en nedbringelse af formueskatten på en eller anden måde, men vi vil gerne, at man begynder dér, hvor vi synes at formueskatten virker fuldstændig uretfærdigt, nemlig over for den store del af befolkningen, der har giftet sig med hinanden. Det er jo faktisk sådan, at to ægtefæller kun får ét bundfradrag i formueskatten, og det synes vi simpelt hen er urimeligt. Vi vil altså gerne hurtigst muligt i gang med at afskaffe den diskriminering af ægteskabet.

Vi har fuld forståelse for, at vi ikke kan klare en generel skattnedsættelse af større omfang lige nu, men vi synes, at vi skal have begyndt på de rigtige steder, og vi deltager som sagt gerne i et arbejde og en tankevirksomhed om det fremover.

Vi er glade for, at vi har fået en skattereform med et ordentligt flertal her i Folketinget, så vi er kommet i gang med en fornuftigere måde at løse vore skatteproblemer på og er kommet væk fra den præmiering af gældsætningen, som vi havde i mange år.

Men på selve spørgsmålet, om vi kan nedsætte skattetrykket kraftigt her og nu, må vi svare, at det tror vi ikke på, og hvad angår de foreslåede dagsordener, kan vi godt undvære dem og har derfor ikke lyst til at stemme for dem.

(Kort bemærkning).

Jørgen Tved (FK):

Jeg vil gerne spørge ordføreren for Kristeligt Folkeparti, om han kender den sentens, der siger, at den, der har to kjortler, skal dele med den, der ingen har. Når jeg stiller det spørgsmål, er det, fordi jeg vil spørge, om han mener, at man ved at lette formueskatten – altså gøre det nemmere for de rige – når frem til, at den, der har to kjortler, deler med den, der ingen har.

(Kort bemærkning).

Glønborg (KRF):

Jeg er helt enig med hr. Jørgen Tved i det princip, han lægger frem, nemlig at den, som har to, skal dele med den, der ingen har. Men det er jo ikke absolut givet, at det lige netop behøver at foregå over en formueskat; den sag kan også klares på andre måder. Jeg kan godt se, at det umiddelbart lyder, som om det var i strid med det princip, som vi ellers tilsyneladende er enige om. Men når vi gerne vil være med til at røre ved formueskatten, hænger det sammen med, at den med den størrelse, den har fået nu, har en negativ virkning på en hel masse andre menneskers mulighed for at få nogle indkomster, altså en negativ virkning på antallet af danske arbejdspladser. Derfor finder vi det rigtigt at se på den.

Preben Møller Hansen (FK):

Jeg synes, at man bør rose Fremskridtspartiet for, at det har taget initiativ til denne forespørgselsdebat, idet vi vel har brug for at diskutere, hvilke muligheder vi har for at lette det tryk, der er lagt på store dele af befolkningen i form af høje skatter.

På den anden side synes jeg også, man bør takke ministeren for hans redegørelse, idet den jo var fyldig. Det betyder naturligvis ikke, at man er enig i det, der bliver fremlagt, og det betyder heller ikke, at man skal holde det tilbage, man selv mener er relevant i en diskussion som denne.

Ministeren giver udtryk for, at der ikke er mulighed for en generel skattelettelse, før der er kommet en betydelig privat opsparing, eventuelt i form af pensionsopsparinger, og også for, at man bør vise tilbageholdenhed med hensyn til løn osv. Men spørgsmålet er unægtelig, om